

בני בכרי ישראל, אהבה שאינה פוסקת
אני אוהב אתכם, יצחק היה קורא לעשו
בכורו, ואני קורא ליעקב בני בכורי, ובטלה
בכורתו של עשו, ונתקיימה בכורתו של יעקב.
(אגדת בראשית פ"ד)

"קדוש לי כל בכור"

כח זה נמשך מהבכוריות שלנו. לכן שלשלת התגלות המצוות שבפרשתנו
שהתחילה בקידוש הזמנים מסתיימת ביקדוש לי כל בכור... הבכוריות היא
המסקנה המרכזית של פרשתנו, בה מתגלה מה הוא ישראל: "בני בכרי
ישראל". זאת עובדה מציאותית שאינה ניתנת לשינוי. לא הרופאים קובעים מי
יהיה בכור. כנסר הטיפול האלוהי בגויים עלידי מכת בכורות, מחבלת
ההבדלה בין ישראל לעמים בגילוי "בכוריותנו" הלאומית לעומת טומאת מצרים
ובכוריותה. וכמו כן בסוף פרשתנו מופיע החיוב הגדול של "קדוש לי כל בכור"
של "עם זו יצרח לי תהלתי יספרו" לכל הדורות.

שמיית הניצוי, ס' א' א' א'

בני בכרי, לשון גדולה, כמו: אף אני בכור אהנונו (תהלים
פ"ח), זהו פשוטו. ומדרש²⁷: כאן חתם הקב"ה על מכירת
הבכורה. שלקח יעקב מעשו.

ס' א' א' א'

(כב-נג). בני בכורי ישראל, כל האומות בני הם אבל ישראל
חבירין לפני יחזר מכולן והם הבכור שהם עליו במהשבה
להבראות קודם שום אומה¹⁸. ד"א בני בכורי ישראל, מאתי היה
הדבר שקנה יעקב את הבכורה מעשו אחיו ונתנה לוי¹⁹.

חנני, ס' א' א'

וזו ענין שמי פרשיות אלו כולל * ונאלץ שפרשיות
אלו הן עיקרי דעה כמו שמש והי' א"ש-ללא דשמע וסיה
א"ש הן עיקרי הדעה לכל א' מישראל. בפרט וקדש וסיה כי
ינאך הם עיקרים לכלל האומה הישראלית שידעו צמה
סיה קיומם בעולם בכל עת.

המין, ס' א' א'

פרשת בא - בשלח, הכנה ליציאת מצרים, והיציאה הכנה למחן תורה.
הדבר הראשון - "בני בכורי ישראל" בכור נשאר לעולם בכור, אי אפשר
להשתנות ואפילו לעתיד לבוא. - כי מציון תצא תורה, העובדה של
הבכוריות, ומכאן מתן תורה, המציאות הוו לא משתנית.

סוף פרשת בא - פרשת "קדוש לי כל בכור", הבכוריות האנושית ושכל
המציאות. אינו ניתן להשתנות

המין, ס' א' א'

(כב) בני בכורי ישראל, אף על פי שלקח הימין "אהפוך אל
העמים שפה ברורה, לקרוא כולם בשם ה', ולעבדו שם אהר'
(צפני ג ט). מכל מקום יחשב ישראל אצילי נכבד כבודם באשר
הוא בני עובד כמו בן מאהבה, לא נעבדו מאהבה שכן ויראח
עושה, ומצד מה שהוא בכורי, ראשון לעבודתו, בחנות כל
האומות מעלי. כאמרו "כי כל העמים ילכו איש כשם אלהיו,
ואתנו נלך כשם ה' אלהינו לעולם ועד" (ויקרא י ה).

ס' א' א'

בני בכורי ישראל ואומר חליך שלח את בני ועבדתי ונמאן
לשלח בני בני גו'. היסוד במדרש כהן חסד הבק"ה

על הכתוב. ויש לבין מדוי החבר כהן קניית הכתובים
שקנה יעקב. רק יוכן, דמדרש א"ש למה נהן יעקב

נפשו על הכתובים משום שהעבודה בכוריות חמור יעקב
היוו צדין שיהיה רשע זה עומד ומקריב. והענין לפני

השכל הכתוב הוא שהיקר וכו' יקוס על שם לבני,
וכשי"ה חמור לחכמה כי צילחק יקרא לך זרע ודרשו

צילחק ולא כל יחק. הרי דמקלח זרעו של יחק נקראים
10 זרע אברהם ולא הבני, וע"כ קנה יעקב הכתובים שיהיו

כל הדברים הכתובים לחכמה יסיו לו ולזרעו. ונמאן
דבעת קניית הכתובים נתחייב יעקב גם צבנות שלמה

לחכמה כי גר יסיה זרעך ועבדו וענו חוסה. וכן
זכה בעבודת ה' ובהקדשת הקרבנות ונמאן את חלק

15 ישראל. ובעתה אל ידמה דודונוני ניו נק צעל למס' ויוד
עדיים קנה ממנו הכתובים, רק נכנס תחמוו גם כלל

השיעורים שיהיו על זרע אברהם מהגלות, וכל זה עשה
מטוב להכנה להקריב לעבודת ה' שזכה בהקדשות וא"כ

הרי סיה טינה גדולה דכיון דלולולא זאת סיה כל שיעבוד
20 הגלות על עשו ולא על יעקב ויעקב קנה הכתובים ונכב
תחמוו צבנות, כדי שכל ידע יזכה ג"כ בהקדשת קרבנות

ועבודות, וא"כ הרי חלקך לבעדו מעבודתו, וזכו
שלא"כ בני בכורי ישראל ואומר חליך שלח את בני

ועבדתי ותמאן לבלחמו ותחמה מעבדתי וכדי ח"כ
25 חון לו להיותו צטיעבוד כלל, וע"כ חכמי סוגר את ענין
בכור. [וחון חיו אומר בכל זה כיוונם הכתובים לפירוש

הרשב"א, רק דסחורה נחכונם לוח]:

ב"ר א"י - ס' א' א'

בני בכרי ישראל. דלע"ג שלל לוח"ע המה
הכליית הנרייה דלע"ג המה היו עונדי טוכנים נמאן
צמס חסדי לוח"ע המטיכים כבוד ה' כלל זור.
הכל ישראל נמשל לכן צטר של המלך שהוא יורש
הכתר. שעוד צחיי המלך מסייע צטיגנת המלכה ק'
יערל מסייעים ל"ה להשגחה והליכות עולם

המין, ס' א' א'

הראיה השכלית אשר אמרנו שמחייב מסדר
השתלשלות הרבוי מן האחד, על זה

העידה התורה הנאמנה שאמרה (זכרים יד) בנים
אתם לתי אלהיכם, ויש לך להבין בשם הנכבד

5 הוה מה שנקראו ישראל בנים לה'. הוה כי אין
ספק פי הנמצאים הם עלולים ומושפעים מן השיי

ואין הנמצאים מתדמים יחד, רק כי יש מושפע
מאמתת עצמו ויש שאינו כן לפי רהוק הנמצאים

ולפי קורבתם אליו יתברך. והנה ישראל אומה
10 זאת מושפעים ממנו יתברך מאמתת עצמו ית'

ובדבר זה יותר יש להם צירוף החבור אל השיי,
ועל זה מורה השם הנכבד הוה שנקראו בנים

ונקראו בשם בני בכורי (שמות ז), כי שם בן יאמר
על שנמצא מאמתת עצמו ומצד שם הוה אין בוח

45 עדיין הצירוף הגמור שהוה מיוחד, כי אפשר
שיהיו ב' בנים לאחד והצירוף אשר הוא לשנים

אינו צירוף גמור מיוחד, ואף כי אין אומה נקראת
בן אל השיי יותר מישראל מ"מ שם בן אינו כ"כ

הצירוף אליו, כיון שאפשר שיהיה לאחד שני
בנים, ולכן נקראו ישראל בני בכורי כי אי"א

שיהיה לאחד שני בכורים, ומזה תבין כי אי אפשר
שהיה עוד אומה שנקראו בנים כי השיי הוא

אחד בעצמו ומאחר כי הבן הוא מן אמתת עצמו
אשר אמתת עצמו הוא אחד ולכן יבנו ג"כ הוא

15 אחד, וזה מבורר ממה שמרר במדרש (מובא
במס' חגיגה ג' צ"ב ר"ה מ) כי השיי מעיד

על ישראל שהם אחד ופירוש זה כי מאחר כי
ישראל הם מן אמתת עצמו ית' והוה ית' אחד,

וכך אשר מושפע מאתו ית' הוא אחד.

הכל, ס' א' א'

המין, ס' א' א'

אבל שאך

אומות שאף שהם מושפעים מן השיי מ"מ אינם
מושפעים מאמתת עצמו רק ישראל מושפעים

מאמתת עצמו. ודבר זה כמו שאמרנו כי אי אפשר
שלא תהיה אומה אחת שהיא ראשית והיא נבראה

בראשונה מן השיי, ולכן נקראת אומה זאת
ראשית ונקראת בכור ג"כ כי הבכור הוא ראשית,

ובשביל אותו ראשית נברא הכל כמו שמחייב
השכל, גם בשביל שהבכור הוא אחד כי אי אפשר

10 שיהיה שני בכורי לאחד כך אי"א שיהיה אל השיי
שנים שהם ראשית מאחר שהיא יתברך. אחד

לא יושפע ממנו בראשונה והיא עיקר המציאות
רק אחד ובשביל זה הראשית יושפע אח"כ מוספות

עליו כמו שפרשנו. ודב"ל זה מורה על הקשר
45 והחבור שאין לו פירוד כלל, כי אם לא היה

האומה הזאת נקראת בני בכורי על שם שהוא
אחד, והיו לו שני בנים לא היה לאחד מן השנים

החבור גמור, שהרי יש חבור אל השני ואותו
חבור שיש לו אל השני אין לו ליה וא"כ אין זה

20 חבור גמור, אבל כיון שהם נקראים בני בכורי
והבכור הוא אחד מורה שיש כאן חבור גמור,

לפי שהם מושפעים מאמתת עצמו, ולהבין הוה
אי אפשר שיהיה לו פירוד כלל וכי יש שנוי

לאמתת עצמו והכל נרמו בשם הנכבד הוה שנקראו
בנים, הדברים האלו גדולים מאוד מאוד.

ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו. ר' אבהו אמר לפי שהיו הברכות מפוקקות בידו והיכן נתאששו בידו כאן, ויקרא יצחק אל יעקב, אמר ר"א אין קיום הגט אלא בחותמיו, שלא תאמר אלולי שרימה יעקב באביו לא נטל ברכותיו ת"ל ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו, א"ר ברכיה משל לן מלכים שהיה חותר לאביו לטול ליטרא אחת של זהב אמר לו למה במטמוניות נא וטול לך בברהסיא. תורה שלימה

מלאכי א
אמשרך בירידה אל ישראל ביד
מלאכי: יאחבתי אתכם אמר
ד"ה: ואמרתם בפה אהבתנו
הלא את עמי לעקב נא ד"ה
ואלב את יעקב: ואדעו שנתנו
ואשים את דריו שבתו ואת עמרו
לחשת מברך:

אמר רב יהודה אמר שמואל עוד אחרת יש להם] ברומי אחת לשבעים שנה מביאין אדם שלם ומרכיבין אותו על אדם חנוור ומלבישין אותו בגדי אדם הראשון ומניחין לו בראשו קרקפלו של רבי ישמעאל ותלו ליה [בצואריה] מתקל [ר] וזוה דפיוא ומחפין את השווקים באינן ומכריזין לפניו סך קירי פלסתר אחוה דמרגא וזיפנא דחמי דולא חמי לא חמי מאי אחיני לרמאה ברמאתיה ולזיפנא בזיפנותיה נמסיימין בה הכי ווי לון כד יקום דין אמר רב אשי הכשילן פיהם לרשעים אי אמרו וזיפנא אחוה דמרגא כדקאמרי השתא דאמרי דמרגא וזיפנא מרגא גופיה וזיפנא הוא

רמב"ם (הלכות פלגים יא ד. עהזורת רפכ"ס לעס)

אף ישוע הנוצרי, שדימה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתנבא בו דניאל, שנאמר (יא ד): ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה, שכל הנביאים דברו שמשית גואל ישראל ומושיעם, ומקבץ נדחיהם ומחזק מצוותן, וזה גרם לאבד ישראל בחרב, ולפור שאריהם ולהשפילם, ולהחליף התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ד'.

הו"ל הגדירו את אותו האיש: "פושע ישראל" (גיטין נו). ההגדרה האישית הזאת, מלמדת על כל התאוריה הזאת והאידיאלוגיה הזאת, שהיא: פשיעה בישראל. ופשיעה, זו מרידה. מרידה בעצם המציאות ובעצם הקיום של עם ישראל. "עם ישראל", זהו סדר אלוקי בעולם. "בינו שנות דור ודור", ע"י האורגאניזם שלנו יתגלה כבוד ה', כך נקבע וכך יהיה. "נצח ישראל לא ישקר". "פשיעה זו ממלכו של עולם אשר מתחת למטילת תכניתו הקבועה לאורו של עולם ואדם ע"י עם נחלחו, שהוא בוחר בו ומלמדו תורת חייו ומדריכו נצח קדשו, באה היא במחאתר לשם גניבת אורות הקדושה העליונה", — ישנם גנבים קטנים, וישנם שגונבים את הקב"ה — וניתוקם ממקורם בקריאת השוא של שם ה' עליהם — היא פשיעה בעצם מהותו של ישראל, בעצם מציאותו וקיומו". "כגודל גידופה" — יש במ"ר: "אני ראשון ואני אחרון" — אמר ר' אבהו: "אני ראשון" שאין לי אב, "אני אחרון" שאין לי בן — הנשמה הכלל ישראלית — מוגדרת כבנים לה, אבל כשבא פרט וטוען, שהוא "בן אלוהים" זו עבודה זרה. בהו"ל: המשתף שם שמים ודבר אחר — נעקר מן העולם. לא יחכן לעבוד עוד משהו עם שם שמים.

רמב"ם (הלכות עבודה זרה ט ד. עהזורת הריי קאפח)

הנוצרים עובדי עבודה זרה הם, ויום ראשון יום אידם הוא.

כשכבא וסבתא, ההורים של הרב אבא ו"ל, עלו לארץ, היתה אניה מלאה צליינים מרוסיה, שנסעו לארץ. שאלה גויה זקנה את הסבתא: להיכן אתם נוסעים? ענתה לה: לירושלים. התפלאה הגויה ושאלה: מה יהודים מחפשים בירושלים? השיבה הסבתא בשאלה: ומה אתם מחפשים בירושלים? ענתה הגויה: מה זאת אומרת, מה אנחנו מחפשים בירושלים? הרי יש לנו שם אלוהים קבור! — ענתה לה הסבתא בפיקחות: לכם יש שם אלוהים קבור, ולנו יש בירושלים אל חי וקיים.

אמץ הגויה הלא-יהודי.

לנאציוס יש שורשים עמוקים של אנטישמיות, עליהם חונכו מילוני נוצרים במשך מאות שנים, מהמסמך הנוצרי שהיה מאו ומתמיד אנטישטי, וממנו ניוונה האנטישמיות במערב, באופן גלוי או סמוי. גם אצל אירופאים אתאיסטים שהשתחררו מהנצרות הרשמית, נותרו עדיין ודעי השנאה לישראל. שאלו כל היסטוריון: הנצרות סללה את הדרך להוצאת האדם היהודי מקהילת האדם, והנאצים ביצעו. ההכנה הרוחנית שאיפשרה לארגן רצח עם בדם קר בממדים כה עצומים ובצורה הכי מפלצתית בכל ההיסטוריה, נעשתה על ידי הנצרות, שקרבו לאלפיים שנה רצחה את עם ישראל באופן רוחני ומעשי. היא החרידה לתודעה האנושית שיהודי הוא תת-אדם, לא-אדם, יצור מיותר ומיך שיש להיפטר ממנו, ויאה להפיץ עליו עלילות דם ושקרים. ואו, רוויים שנאה, בלי יסורי מצפון, יכולים פראי האדם להשמיד באכזריות גוראה מליוני אנשים נשים וטף.

בכל זאת, בחסדי ד' עלינו, מעשה השטן נעצר. ולא עוד אלא שמדינת ישראל עומדת כפתח. שוב נועק האפיפיור ובשלהי השואה, משגר מכתבים חשאים לראשי בעלות הברית: "הקמת מדינה יהודית היא פשע לכל העולם הנוצרי, ויש להשתדל למונעה בכל דרך אפשרית". לא רק דאגה לכס שלו, אלא לעולם הכלל נוצרי.

עדינת ישראל-האשית

אך מדינת ישראל קמה על פי פקדה אלוהית. זה ביטול היסוד הראשי של התאולוגיה הנוצרית, המיוסדת על העונש הנצחי של ישראל. בגודליו ובגלגולו הוא מוכיח את צדקת הנצרות, והנה עתה הוא קם לתחייה. המציאות טופפת על פניהם, והם אינם מצליחים לשנותה. התכנית ההיסטורית מתקיימת בדיוק כפי שניבאו הנביאים ביחס לעם ישראל, כנראה הוא ישראל האמיתי.

הקתולים מתרצים: מדינת ישראל תיפול בקרוב. וממילא זו אינה תחייה, אלו אינם יהודים, אינם יהודים של שמע ישראל, זו סתם מדינה חילונית, סתם אוסף קטן של כמה אנשים שעשו לעצמם איוה ארגון פוליטי. ליתר ביטחון, מדינה זו כלל אינה קיימת. משל לרופא שניבא שהחולה ימות והוא בעצם כבר מת, אך הוא דווקא מכריא, מתהלך להתנאות, וממוטט את כל תאוריית הרופא, שרק נותר לו להתכחש למציאות, ולהודיע קבל עם ועדה, שבאמת החולה מת, ומה

הקתולים הינם בעלי מדיניות פרו-ערבית. מובהקת, הם לוחצים בלי הרף לביטאום ירושלים, וגם פועלים למוטט את המדינה על ידי תמיכה בארגוני הטרור, אויבי ישראל, במסווה של צדק והומניות. הרשת העולמית של כת הישועים, חיילי האפיפיור, רוקמת בסתר תכניות מורכבות ומסוככות לערער קמעה קמעה את יציבות מדינתנו. הנצרות היא אויבתה מספר אחד של מדינת ישראל. עם הערבים יש סכסוך שכנים לא מהותי. הם התרגלו לגור פה, ופיתחו עקב זה אמביציות של שלטון. גם האיסל אינו עבודה זרה. אך עם הנצרות יש מאבק קוסמולוגי על המהות, האם אנו עם ישראל או לא.

הנצרות היא הצרה היותר גדולה שקמה נגדנו אי פעם. הרמב"ם מסביר בהתחלת הלכות תפילה, שנגדה תוקנה תפילה מיוחדת "על המינים", שיהודים אומרים שלוש פעמים ביום.

לכבוד הרב שלמה חיים הכהן אבינר שליט"א בית אל השלום והברכה,

שמעתי כי כבי עומד להוציא לאור עולם חוברת בענין זהירות מן המסיון. מזה שנים מסה המסיון להטות ליכס של אחיט בני ישראל מדרך התורה והאמונה. כוונתם להסית ולהדיח מעם אלוקי ישראל נפשות ישראל ולהטמיע בין חנויים.

בנימין אלו עם התקרבותו של תאריך נושא חשם "חמיליוניס החדש", מתערער הענין הני"ל ביתר שאת וביתר עז. בין הצליונים, האמורים לבקר בתקופה זו בארץ ישראל, ישנם כאלה הרואים מול עיניהם אתגר במהרת דתם של בני ישראל. גם מבחינת תיאולוגית, ישנם מהם אשר מאמינים כי נאולתם האמתית תהיה כשלא תיוותר ישות יהודית כלל וכלל.

על כן, יש לחודע לאחיט בני ישראל על המצב ועל הסכנה הגדולה הצפיה להם, לעמוד על המשפט עמוד מועד, לפקוח עין ולמחות בכל תוקף ועזו על כל נסיון להעברת על הדת. לעתים, מנגלים המסיונירים את מבוקותיהם של חוקקים לסעד ושל השכבות החלשות ויש לדעת כי אסור לקבל מהם כל טובת האה.

עליו לזכור את האמונה בתורת ישראל, להוסיף יראת שמים ובכך לא תינתן דריסת רגל לשונם וראו את דת אחרת לחוד אל ביתנו.

יתן ד' ובימים אלו נוכה לראות עין בעין בשוב ה' ציון ובטאולת ישראל האמתית.

כתירת המצפה לישועה קרובה, ישראל מאיר לאו

חברת הארץ י"ג = נצחית-לרגל אלה חגיגין